

ZÖLD IPAR

magazin

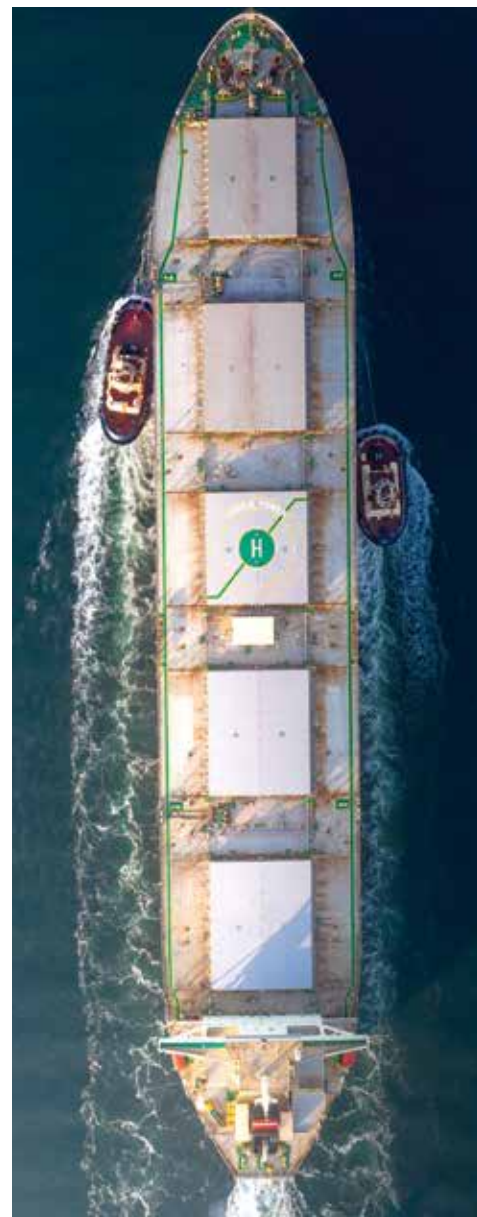
ISSN 2062-3674

20235

9 772062 367001

XIII. évfolyam, 2023. 5. szám

Hulladékgazdálkodás

A jövő cipője
lebomló lesz?

Környezetvédelem

A gyeptvédelem
hazai útjai

Alternatív energia

E-hajózás,
vitorlákkal

TARTALOM

5 **Hírek** – Röviden itthonról és a nagyvilágból

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

8 **Beszámoló** – Készülőben egy nemzetközi egyezmény a műanyag-hulladék globális megállításáról

10 **Arcok** – A nagy cégek felelősségvállalása mellett az egyénnek is változnia kell a hulladékkezelésben – interjú Simon Anitával, az Alteo Csoport fenntarthatóságért és körforgásos gazdaságért felelős vezérigazgató-helyettesével

13 **Riport** – Egy százalék lerakás, erőmű a cityben – így csinálják a svédek

15 **Termékdíj** – Textiltermék az EPR-ben

18 **Interjú** – „A legkézenfekvőbb kérdés az kéne legyen: miért nem takarékoskodunk az energiával?” – Beszélgetés Gelencsér Lajossal, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület elnökével

21 **FÉMROVAT** – Koncessziós fémek

23 **Interjú** – „A zöldebb világhoz mindenkire szükség van”

25 **Innováció** – A húsmentes ételek valóban fenntarthatóbbak? Vegán, peszko-vegetáriánus és hústartalmú főfogások fenntarthatóságának értékelése. II. rész.

29 **Fejlesztés** – A hulladékot minimalizálja, használat után pedig lebomlik a magyar dizájner cipője

31 **Jogszabály** – Környezetvédelmi veszélyhelyzet

34 **PR Másként** – A civilizáció összeomlása elkerülhetetlen, de szükséges is egy fenntartható kor eljövételéhez

KÖRNYEZETVÉDELEM

36 **Interjú** – Oda kell figyelniük a gyepeinkre! – Valkó Orsolya biológussal beszélgettünk

ALTERNATÍV ENERGIA

40 **Vélemény** – Bajban vagyunk a számokkal

41 **Vélemény** – Becsapjuk magunkat?

44 **Vissza a jövőbe:** ismét jön a vitorlás hajók kora?

46 **Események, rendezvények**

Címlapfotók:
Tóth Emese,
Pexels/Freddie Rahm,
Mudassir Ali

ZÖLD IPAR magazin

HULLADÉKGAZDÁLKODÁS
ALTERNATÍV ENERGIA
KÖRNYEZETVÉDELEM

FELELŐS KIADÓ: Hulladékgazdálkodók Országos Szövetsége (HOSZ)

SZERKESZTŐSÉG: 1088 Budapest, Vas u. 12. II/2.
Tel.: (061) 422 1428, (061) 422 1429
E-mail: info@hosz.org, honlap: www.zipmagazin.hu

ALAPÍTÓ: Merida Press Kft.

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI: Dr. Borosnyay Zoltán, Makó Balázs, Dr. Vitányi Márton

FŐSZERKESZTŐ: Kocsis Noémi (foszerkeszto@zipmagazin.hu)

SZAKMAI TANÁCSADÓ: Markó Csaba

OLVASÓSZERKESZTŐ: Jakab Klára

MŰVÉSZETI VEZETŐ: Lévai András (levaia777@gmail.com)

LAPSZÁMUNK SZERZŐI: Dr. Borosnyay Zoltán, Debreczeni László, Kocsis Noémi, Livo László, Lovasné dr. Avató Judit, dr. Mannheim Viktória, Markó Csaba, Muszai Kleo, Puzsér Róbert, Vitányi Márton

NYOMDA: Pauker Nyomdaipari Kft.

Terjeszti: a Magyar Posta Zrt. Központi Hírlap Iroda.

Előfizethető a kiadónál: info@hosz.org

Éves előfizetési díj: 9 060 Ft. (postaköltséggel együtt) – 6 lapszám

A szerzők írásai nem feltétlenül tükrözik a ZIP Magazin szerkesztőségének véleményét. Hozzászólásra, vitára mindig nyitottak vagyunk. A folyóiratban megjelenő hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget. A Zöld Ipar Magazin bármely részének másolásával és a lap terjesztésével kapcsolatos jog fenntartva. Fordítás, utánnymás, sokszorosítás, cikkek átvétele csak a kiadó engedélyével. A lapból értesüléseket átvenni csak a Zöld Ipar Magazinra történő hivatkozással lehet.

E

lég nagy szemeket mereszthettem, amikor kedves ismerősöm, akivel együtt nőttünk fel egy magyar lakótelepen, s aki a nemzetközi autóiipari szegmensből váltva jelenleg egy svéd pénzgárnak dolgozik, egyszer csak rábökött az előttünk furán imbolygó kisautóra az úton. Éppen tíz másodperccel előtte kérdeztem meg, miért nincs a szóban forgó járművön semmiféle rendszám?

- Nos, ők olyan fiatalok, akik még nem szereztek jogosítványt - közölte vendéglátóm. Kiderült, bizonyos életkor alatt a svéd ifjaknak megvan a lehetőségük, hogy úgymond kipróbálják magukat a forgalomban. Nem kell tanfolyamra menniük, nem kell vizsgát tenniük, mégis részt vehetnek a forgalomban sofőrként, viszont a speciális méretű és messziről is jól kivehetően mazsolának látszó mini autóval a szabályok szerint csak legfeljebb 30 kilométeres sebességgel hajthatnak.

Harminccal.

Hitetlenkedve néztem, hogy ha magukban fortyogtak is az egyébként négyfős legénységgel - jól megtermett, jókedvűen viháncoló göteborgi srácok - rendelkező „dodzsom” mögött kényszerűen araszoló helyi úrvezetők, egyetlen dudu sem szólalt meg, nagyjából mindenki udvarias és higgadt maradt. Ez a mentalitás borzasztóan hiányzik a magyar közutakról, ahol korántsem az jellemző, hogy harminccal haladnának a járművek.

-Ez most komoly? Tényleg simán elvannak ezzel a szappantartóval a városban? És még nem lökték őket az árokba? - Elképeszt amúgy, mennyire tud csodálkozni a messziről jött kelet-közép-európai ember, ha valami olyasmit lát, amit az adott ország polgárai egyezményesen elfogadtak és még be is tartanak.

Az esetet csak azért meséltem el most, mert sokfelé járhatunk a világban, bárhol tapasztalhatjuk a működőképesség csodáját, a jó hozzáállást, a pozitív példákat. És természetesen nem igaz, hogy a saját határainkon belül minden rossz és megtagadandó: a híresen kreatív magyar elme és kezdeményezőkézség, a vállalkozói hajlam még messze nem halt ki honfitársainkból. A Zöld Ipar Magazin - többek között - ezért is érzi küldetésének, hogy annyi hazai jó gyakorlatról és kezdeményezésről számoljon be, amennyiről csak lehet.

De azért a svédek hozzáállását őszintén a szívembe zártam, hulladékgazdálkodási szempontból is. Hosszasan cipeltem például egy már kiürült édességes zacskót és első blikkre kicsit bosszantott is, hogy már egy órája gyalogolunk az egyébként lenyűgöző parkerdőben, de a fene egye meg, képtelenség kidobni a zacskót, mert több kilométer óta nem találkoztunk egyetlen szeméttárolóval sem. Végül hazavittem magammal a zacskót és otthon jöttem rá: tulajdonképpen miért kellett volna hulladékgyűjtőnek lennie egy természetvédelmi területen? Mit keresett volna az én üres nejlonzacskóm az erdőben? Miért érzem még mindig alapvetésnek, hogy amitől azonnal meg akarok szabadulni, annak helyben keresem a megoldását és nem szívesen teszek erőfeszítéseket?

Igen, a svédek tudnak valamit. Nincsenek túlrakva az utcák kukákkal, és ehhez képest nincs szemét mégsem. És néha jó rácsodálkozni a tiszta tengerpartokra, az erdőkre, amelyekben mintha soha nem is járt volna ember, az utakra, amelyeket nem szegélyez sitt, kommunális szeméttel teli zsák, rozsdás kacatok.

Megértettem azt is, miért ennyire nyugodt ez a skandináv nép. Nyilván az alaptermészetükből fakadóan ilyenek, de ennek a nyugodtságnak és mindenben bizalomnak van valami nagyon is megmagyarázható és szerintem egyébként simán követhető alapja, miszerint nem csinálunk magunknak gondot abból, amiből nem szükséges gondot csinálni.

Lehet, ezt még tanulnunk kellene nekünk is. Vagy egyszerűen csak leutánozni.

Ennek ürügyén ajánlom figyelmükbe őszi lapszámunkat, jó olvasgatást!

Kocsis Noémi
főszerkesztő